

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Položaj.

Na Dunaju, 22. februarja.

Vlada namerava sredi meseca marca sklicati državni zbor. Ako hoče ustavnim in zakonitim potom obnoviti nagodbo, je to skrajni čas, zakaj če nagodba do 1. maja ni gotova, potem postaneta obe državni polovici v smislu osnovnih zakonov v vseh trgovskih in carinskih zadevah samostalni, potem je konec sedanjemu razmerju mej Cislitvansko in mej Ogersko.

Ministerski predsednik se je mudil v nedeljo nekaj ur v Budimpešti in je tam v pogovoru z ogerskim ministerskim predsednikom priznal, da je ves uspeh njegove dosedanje politike velik — fiasco. Rekel je baronu Banffyju, da dvomi, da bi se dalo s sedanjim parlamentom kaj narediti, a ker je bila Gautscheva naloga, omogočiti zborovanje sedanjega parlamenta, involvira njegov predlog priznanje, da njegova politika ni imela nikakega uspeha.

In to je gola resnica! Vse dosedanje delovanje barona Gautscha ni premenilo položaja čisto nič, položaj je danes še prav tak, kakor je bil ob odstopu grofa Badenija, kajti radikalni nemški življi imajo še vedno v rokah vodstvo vseh nemških strank, in kar nič ni upanja, da bi se te stranke mogle odtegniti radikalnim uplivom. Parola vseh nemških strank je danes še vedno: popolni preklic Badenijevih jezikovnih naredb. Ministerski predsednik se je pošteno trudil, da pomiri Nemce. Stori jim je brez števila uslug, odnehal je na vseh koncih in krajih, obljubil celo tako premembo jezikovnih naredb, kakršno so nemški obstrukcionisti sami zahtevali, ali vse to mu ni nič pomagalo. Danes še nima prav nikake gotovosti, da bo mogel državni zbor le jeden dan zborovati. Pač klavern uspeh!

Da imajo vodstvo vseh nemških strank še vedno radikalni življi v rokah, to izpričuje boj radi češke adrese. Nemci hočejo, naj vlada za vsako ceno prepreči vzprejetje te adrese in groze, da sicer nadaljujejo v drž. zboru obstrukcijo, dasi je adresa dosti zmerna. Kramaru, kateri je adresu sestavil, očitajo češki radikalci, da je postal „avstrijski diplomat“ in v njej zatajil bistvo čeških državnopravnih teženj. Zmerni „Czas“ sodi o adresi, da precizuje samo razširjen avtonomističen program, s katerim se lahko vjemajo tudi Poljaki, kateri sicer niso ravno prijatelji državnopravni samostalnosti čeških dežel. In v zvezi temu nečejo Nemci ničesar slišati o adresi in hočejo na nje vzprejetje odgovoriti z obstrukcijo. Udali so se pač pritisku radikalcev, kateri hočejo na vsak način imeti obstrukcijo.

Položaj barona Gautscha je torej jako kritičen in če mu malone vsi listi prorokujejo, da bode kmalu konec njegovi vladi, ni to neosnovano. Uspeha ni Gautsch dosegel nobenega, razmere so sedaj ravno tako zamotane, kakor so bile prej, in skoro ni upanja, da bi bilo mogoče mirno zborovanje drž. zbora. Ako pa drž. zbor ne bo mogel funkcionirati, potem sta baronu Gautschu odprti samo dve poti: ali razpustiti državni zbor ali odstopiti. Slednje bi bilo še najpametnejše, kar bi baron Gautsch mogel storiti.

Zavarovanje proti požaru, proti toči in proti živinskih boleznim.

(Govor posl. dr. Ivana Tavčarja kot poročevalca upravnega odseka v dež. zboru kranjskem dne 11. februarja t. l. Po stenografičnem zapisniku.)

(Dalje.)

(Po končani debati.)

Dovoljeno mi bodi, da kolikor moči na kratko odgovorjam gospodoma predgovornikoma.

Gospod poslanec dr. Žitnik je s častno besedo zanikal vsak agitatoričen namen (Poslanec dr. Žitnik: „Za naprej ne!“) — tudi za nazaj prav za prav ne bi smeli dati častne besede, če ste častni.

Sicer pa jaz nisem trdil, da je ravno on agitiral z deželno zavarovalnico, akoravno se spominjam, da je na več shodih o tej stvari govoril, temveč jaz sem samo splošno svaril, da naj se taka vprašanja nikar ne rabijo kot agitatorična sredstva. Da je pa gospod poslanec dr. Žitnik in stranka njegova s to stvarjo res malo agitirala, to bi mi lahko potrdil on sam, če se dobro nekoliko nazaj spominja in to lahko potrdi tudi prijatelj Božič ne glede zadnje volitve na Vipavskem.

Jaz pa pravim, da je nevarno pri takih vprašanjih postavljati se na strankarsko stališče, in od tega prepričanja me tudi častna beseda gospoda dr. Žitnika ni odvedla. Da je pa gospod dr. Žitnik

tudi pri svojem utemeljevalnem govoru imel nekoliko agitatoričnega namena, sodite pa lahko gospodje, ako prečitaste dotični njegov govor. V tistem govoru je namreč g. dr. Žitnik omenil, da gre vsled privatnih zavarovalnic na leto okrog 100.000 gld. iz dežele, potem pa je nekako ironično pristavil: „Ali ni škoda te velikanske svote in ali ne bi bilo bolje, da ostane v deželi, celo če bi se imela za gledališče porabiti?“ Iz teh besed njegovih pa sklepam, da je takrat vendarle moral imeti tudi nekoliko agitatoričnega namena, kajti kako bi bil sicer to stvar spravil v zvezo z gledališčem, o katerem pa gotovo ve, da je spadalo mej agitatorična sredstva, katera so bila na „Plattformi“ njegove stranke.

Kar se tiče daljnih njegovih opazk, izprevideti je bilo, da on — ne rečem, da ni veliko mislil o stvari in da je ne razume — ampak, da ne stoji na pravem stališču. Ako hočete napraviti res blagotvorno deželno zavarovalnico, potem je pred vsem jedno gotovo, da se namreč ne postavite na stališče, kakor naj bi bil ta zavod nekaka molzna krava za deželo.

Vsaka državno socijalistična nakana stoji vendar na tem stališču, da dežele, oziroma tudi drugi javni organi ne smejo imeti nobenega dobička od svojih zavarovalnih zavodov, da pride ljudstvo zares do prepričanja, kako dobrodelno je zavarovanje. Sicer pa mislim, da bi bila to tudi slaba špekulacija, če bi se mislilo, da bo deželna zavarovalnica poslovala Bog ve s kolikim dobičkom, o čemer se prepričamo, ako pogledamo, kako beraške rezervne zaklade so si dosedaj nabrali deželni zavarovalni zavod Tirolski, Gorenje Avstrijski in Solnograški. Potem pa gosp. predgovornika dr. Žitnik in Povše pozabita še na nekaj, da Gorenja Avstrijska deželna zavarovalnica obstoji že od leta 1811., Tirolska pa od leta 1825, in da je poslovanje tako starih zavarovalnic vendar popolnoma drugačno kakor pa poslovanje čisto novega zavoda. Pa če je celo Tirolska zavarovalnica, ki obstoji od l. 1811 in je jedenkrat že imela rezervnega zaklada 800.000 gld., sedaj izgubila ogromni del rezervnega zaklada, potem je pač dokaz, da se deželna zavarovalnica ne da napraviti na taki podlagi, da bi, kakor naklada na pivo, deželi služila kot vir dohodkov. (Dalje prih.)

LISTEK.

Paberki.

Baveči se s sivolasim „bohinjskim Herodotom“, smo ga označili kot veleduhovitega, globoko mislečega, rahlo čutečega in vsestransko naobraženega Slovenca, na katerega smo rojaki prav upravičeno ponosni. Zadnje njegovo delo je pred vsem originalno, iz duše in srca pisano ter obsega nebroj prekrasnih idiličnih prizorov, globokih mislij in tehtovih opomb, ki so vse zdrav, krepak, sočnat sad izkušenj polnega življenja. Želeli bi, da bi se Mencingerjevo delce v tisočih in tisočih iztisih razširilo mej slovenski narod ter budilo s poštenim narodnim jezikom toli nežno, ponosa polno ljubezen do domovine in njenih divotnih gorenjskih planin in dolin, kakoršno je občutil dr. Mencinger sam, ko je pisal to delo.

„Knezove knjižice“ IV. zvezek je dobili na prodaj v vseh narodnih knjigarnah za pičlo ceno 40 novcev. Naj bi se kupoval ter razprostrl mej vse slovenske sloje!

Kolikor sem izvedel izza kulis, se hoče dr. Mencinger lotiti sedaj resno pravih svojih „spomi-

nov“, tako da bo možno smatrati „Hojo na Triglav“ le za nekak vvod. Naj bi se to res zgodilo, in sicer tako, kakor sem si dovolil naprositi njega Stritarja, Levca, Vošnjaka, Holza i. dr. v svojem II. feljtonu v 28. števil. „Slov. Naroda“!

Iz bogate zbirke I. dela dr. Mencingerjevih „spominov“ pa naj podam le par najaktuvalnejših aforizmov, katere naj razmišljajo na „pepelni dan“ p. t. čitatelji!

Dr. Mencinger pravi:

„Čim ožje je človeku dušno obzorje, tem širja mu je osebna razdražljivost. Če imaš s takim človekom opraviti, ne dotekni se njegovih niti njega svojcev do devetega kolena slabosti, ali tistih njihovih svojcin, ki ščegečejo tvojo smehovo žilico. Jako težavno je torej govoriti ali pisati po pravilu: ridendo dicere verum.“

Najbolj občutljiva in razžaljiva je pa tista gospoda, ki je to bolj po obleki nego po duhu. Majhen narod smo Slovenci, in marsikateri trgovinski popotnik pozna malone vse, ki se štejejo mej takozvano zgornjo desetstisočino. Morebiti polovica teh veljakov so možje tesne mišljave. Vsi ti v tvojih besedah ne bodo gledali na reč, ampak za

njo in pod njo bodo iztikali osebe in osebnosti. Gorje tebi, če takov občutljivi tesnomislec po črtanem nosu, po opisani noši klobuka, po označeni navadi, kako se smeje ali usekuje, kako odpira denarno listnico ali se igra z urno verižico, ali sploh po katerihkoli slučajnih malenkostnih znakih najde bodisi najmanjšo podobnost mej seboj in osebo, katere smešnost ali podlost predočuješ! Vsa rodbina in prirodbina se bo zaklela proti tebi, in ne opereš si jezika ali peresa, četudi se očitno pokoriš celih sedem let“.

„Naključja, bodisi srečnega ali nesrečnega, ni v človeškem življenju, in verovati moramo, da celo vrabec ne pade raz streho brez božje volje... Naši gorjanci bi obupali brez te vere. Vi, v visokih šolah razsvetljeni omikanci, se radi pobahate, da ste se speli nad tesno obzorje kmeta in tistih, ki živimo mej kmeti. A povem vam da ste se hkrati speli nad tisti blaženi mir in pokoj, katerega kmetu podaja vdanost v božjo voljo, in da plavate in tavate v sami nezadovoljnosti z vsemi človeškimi razmerami. Meni bolj ugeja kmet, ki je zadovoljen, nego človek, ki ni zadovoljen s tem, kar popraviti ne more, in česar nihče ne bo prenaradil. Vi takisto

V Ljubljani, 23. februarja.

Političen samomor barona Gautscha.

„Dent. Volksblatt“ prigovarja z vso resnobo ministru predsedniku, naj izvrši sam nad seboj političen harikiri, češ, s tem si pridobi nemrljivo slavo in večno hvaležnost mej Avstriji. Druge poti, piše „D. V.“, do notranjega miru sploh ni, kajti baron Gautsch se je moral po zadnjih pogajanjih z Mladočehi preveriti, da se z njihovim privoljenjem jezikovne naredbe ne morejo zadostno premeniti. Nemci pa da ne odnehajo prej, da se odpravijo sedanje naredbe. Tako je torej Gautsch kakor se gane, vedno mej dvema stoloma. „D. V.“ in „Grazer Tagblatt“ trdita da je usojeno Gautschovemu ministertvu k večjemu le še par tednov življenja. Kaj bi se torej zavladavala neizogibna kriza? Baron Gautsch naj jednostavno naredbe odpravi ter tako postavi temelj novim, zakonito urejenim narodnostnim razmeram. Krščansko-socialna stranka boče takoj spočetka novega državnozbornskega zasedanja predložiti nov jezikoven načrt.

Kriza v češkem deželni zboru, ki je nastala radi vprašanja, ali pride adresni načrt pred budgetno debato ali za njo na vrsto, se je poravnala vsaj začasno tako, da so se Mladočehi udali prošnjam grofa Coudenhoveja ter dovolili, da se izvršita najprej dve branji budgeta in da se na to predloži adresa, predno se začne s tretjim branjem budgeta.

Nemški državni zbor se kmalu zaključi ali pa celo razpusti. Vzrok je pereče mornarično vprašanje, za katerega rešitev se poteza vlada z vso svojo avtoriteto. Kakor znano, je tudi cesarjeva nujna želja, da se reši to vprašanje čim preje ugodno. Ker pa se centrum predlogi odločno vpira, se govori še o razpustu parlamenta. Oficijozni in poloficijozni časopisi sicer zatrjujejo, da ne obstoja nobena nevarnost za parlament, toda baš nasprotno je resnično.

Vojna mej Španijo in Ameriko. Razmere so se, baje radi nesrečne Kube toli poostrele da se Izjedinjene države z vso resnostjo pripravljajo za vojno s Španijo, ter da se načrti za mobilizacijo in okupacijo že izdelujejo. Amerikanska mornarica, ki je seveda odločilen faktor v eventualnem bodočem boju, ima sedaj dve vojni ladiji v kubanskih pristanih ter tri oklopnice, pet križaric in šest torpedovk v kubanskih vodah, tri vojne ladije pred Lisabonom in jedno pred Gibraltarjem. Treba ji je le male pomnožitve teh ladij in začeti more takoj z blokado Kube ali celo Španije.

Dopisi.

Iz zgorenje vipavske doline, 20. februarja. V 32 številki „Slovenca“ t. l. v malem dopisu „Z Vipavskega“ zljubilo se je nam dobro znanemu dopisniku nagromaditi veliko kopico lažij in obrekovanj. No, vse zavijanje resnice, vse jadicovanje ni drugega nego drastičen dokaz, kako strašno ga boli in peče, da so mu ob priliki ustanovitve kmetijske podružnice Št. Vidci in Ložičani zopet jedenkrat pokazali, kako malo je priljubljen. Zapomnite si vendar jedenkrat, da Vam je v Št. Vidu za vselej odzvonilo, da je Št. Vidsko-Ložiško prebivalstvo toliko zdravo misleče, da nikakor neče svojim prvakom moža kompromitirane preteklosti.

o sreči in nesreči drugače sodite: Sreča, ki vas doleti, je plod vašega zaslužka; a nesreča je čin sovražne usode. Naš gorjanec je bolj dosleden, in jaz z njim vred sodim, da so nesreče posledice človeških napak, napuha in prešernosti...

Nepokornost na pravem mestu in o pravem času je bila čisto jako koristna že pri deci, kaj še bolj v svetovni zgodovini. Z vtepavanjem duha pokornosti po stari šegi in v besede doslovnem pomenu ste vtepavali (učitelji) marsikateri značaj. Ta in oni sin iz poštene, ponosne kmetске hiše je dosegel visoko službo in dostojanstvo, a toliko je bil navzet duha pokorščine in strahu pred „temi naprejpostavljenimi“, da je v sebi zatajil prirodni čut človeških pravic, in se tako očitno kakor podlo ogibal vsakega suma, da je v njem še kaj slovenske zavesti. Take može, ki so zgolj okičeni stroji in točno delujoči avtomati, ste nam nekoč postavljali v zgled! Takisto nam niste mogli prehaliti ponižnosti... Gotovo Vam je že izpodletelo, da ste vzgajali poslušnega pohlevnika, a vzgojili vrtorepega pohlinjenca. Sicer smo pa Slovenci že sami ob sebi preveč ponižni, in koristilo bi nam nekaj več moštva in ponosa...

... mnogo otrok je neprevidnih že v izbiri

— Dopisnik trdi, da Št. Vidski kmetovalci ne zapuajo v dober uspeh ameriških trt, ker nimajo poduka in dobrega vzgleda. To je povsem neresnično, ker biva ravno v Št. Vidu v trtoreji strokovnjaško izvežban oskrbovatelj državne trtnice, ki je že večkrat podučeval ljudstvo javno o novem vinogradarstvu in je izuril tudi v cepljenji ameriških lepo število mladeničev, brez katerih bi Vipavska vinarska zadruga ne pridelala niti jedne ceplenke, — ter vsakemu rad z dobrim svetom ustreže. Poleg tega imajo ravno Št. Vidci v vzglednih novih ameriških nasadih najlepšo priliko prepričati se o uspehih saditve ameriških trt; tedaj kdor ima dobro voljo, pouči se lahko; vzgledov in dokazov imamo dovolj. — Trditve dopisnikova, da se je pri volitvi odbora novoustanovljene kmetijske podružnice postopalo strankarsko, ter prezirajo stare ude, zaslužene može in skušene kmetovalce (?) je popolnoma izmišljena, kajti volilo se je, — seveda samo iz srede došlih udov, na odsotne se ni moglo ozirati, — ne glede na politično mišljenje posameznika — dokaz temu, da je prišel od dveh navzočih klerikalnih mož eden v odbor, — brez vsakega prigovarjanja. Da se ni volilo po listkih, bila je želja skoraj vseh prisotnih, ker se je spoznalo kot najbolj umestno, da si izberejo udje občine Vrabče in podobne Lozice iz svoje srede po dva jim najbolj ugajajoča odbornika, istotako tudi polobčnina Št. Vid, katere pa naj bi dobila razun tega tudi tajnika in blagajnika, ker je sedež podružnice. Predsednikom volilo se je pa neodvisno od ravno navedenega sklepa, moža, ki je prvi spoznal potrebo ustanovitve Št. Vidške podružnice, ki je tudi jeden najstarejših udov kmetijske družbe in kmetovalec, ne pa kak — mlinar. O pristanosti ni bilo toraj nikakega govora, to je mrzličevo razdraženega dopisnika gola domišljija. — Ko bi ne bil očiten namen dopisnika, iz kakršnihkoli vzrokov, le zlobno obrekovati, pripoznati bi moral, da je bila le skrajna revščina Št. Vidškega prebivalstva glavni vzrok začasnemu prenehanju delovanja bralnega društva. Členi iz priprostega ljudstva, za koje se je društvo v prvi vrsti ustanovilo, postali so skoraj do cela nezmožni plačevati udnine. To je tudi bržkone krivo, da ni onih „že podpisanih 40 členov“ društvo zopet oživilo, ne pa, kakor dopisnik zlobno trdi, može narodno-napredni, kateri so bili društvu do zadnjega zvesti, ter niso dovolili razprodaje društvenega premoženja, upaje da se še posreči ono oživiti. Ako pa trdi dopisnik, da je nesloga pritirala društvu do sedanjega stalšča, se mu ne more popolnoma oporekati, vendar pa bi bil on to v dopisu gotovo zamolčal, ako bi ne bil že pozabil, kdo in iz kakih vzrokov je prilikom občnega zbora dne 19. januarja 1893. na vse pretege delal na razpad društva in kdo je to nakano skoraj siloma preprečil. Naravnost infamna je pa obdolžitev društvenega blagajnika, da si hoče prisvojiti društveno premoženje, dočim je on le na večkratno prošnjo odbora drage volje in brezplačno društvo v svojo trafiko sprejel. Društveno premoženje je, po svoječasnem napravljemem inventaru intaktno in se nahaja sedaj v občinski zbornici, tedaj v občinskih rokah; realizovalo se pa ni, ker se je vedno upalo, da se z boljšimi časi, društvo zopet oživi, seveda, da se pa to uresniči postaviti se morejo vse drugi faktorji na čelo podjetju.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. februarja.

— (Osobne vesti) Uradna „Wiener Zeitung“ prijavlja imenovanje sarajevskega škofa gosp. dr. Antona Jegliča knezoškofom ljubljanskim. — Deželnovladna inženjerja gg. Tomaž Valka in Moric Kirchschlager sta imenovana nadinženjerjema, stavbeni inženjer g. Franc Van inženjer

svojih očetov, kaj šele v izbiri dedov, katerih imamo vsak po dva. Od obeh dedov in od očeta smo nemara podedovali nraštvene hibe. Tako se čisto v zibeli snuje življenska tragedija bodočega moža, državljana.

„Kadar se naj umakne ravna, jasna pravica; kadar je z blestečimi lažirazlogi okriti krivica, da zadobi vitez pravice in zadostuje namesti nje; kadar je nasilje, da se razširijo državne meje, ali vtesne pravice državljanov, proglasiti v čin potreben v države ohranitev; kadar se sploh zahteva v prospeh doždevne koristi delo, katero bi bilo v navadnem družabnem življenju hudodelstvo: onda značajnik odkloni svoje sodelovanje. A država takisto ne išče njega, ampak brezobzirnih, lokavih, razboritih izvrševavcev svoje volje. Kadar se pa posreči takšno smelo in negotovo podjetje, tedaj izvršitelja slavijo in preslavljajo; a tebe kamenajo zaradi bogokletstva, če rečeš: neumno ljudstvo! Kaj malikuješ, ko je tvoj pabog tako podel v nraštvu kakor v zanosit v umstvu?“

Toliko zadoščaj, da izprevidi čitatelj, kakšni umstveni in srčni biseri so spravljani v tem Mencingerjevem dalcu; — zato vnovič in zadnjič: Tolle — lege!

Proteus.

jem. — Okrajni komisar pri okrajnem glavarstvu v Litiji g. Štefan Lapajne je imenovan višjim komisarjem.

— (Sprava) Dasi dotična pogajanja še niso popolnoma dogana, prinašajo izvenkranjski listi že dolga poročila o doseženi „spravi“. Da se takoj od pričetka ne skalijo pojmi, povemo že danes, da o spravi, s koje so nas hoteli poklerikaliti, ter nas potisniti vse skupaj pod jeden klobuk, govorice biti ne more. Dosegel se je samo nekaj taktičen dogovor, vsled kojega bodeča v bodoče oba deželnozbornska kluba posebno v narodnostnih vprašanjih skupno postopala; vse pa se je sklenilo pod izrečnim, zapisanim pogojem, da obstoji narodna stranka za-se tudi v bodoče, in da se ji nikdar ne bo treba odrekati svojim liberalnim načelom. Iz dogovora izvzeto je šolstvo, ker si na tem polju narodna stranka niti najmanj ni hotela vezati rok.

— (Deželni zbor) imel bo jutri, dne 24. februarja ob 10. uri dopoludne sejo. Dnevni red: 1. Branje zapisnika XII. deželnozbornskega seje dne 21. februarja 1898. 2. Naznanila deželnozbornskega predsedstva. 3. Priloga 67. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predloži načrt za napravo nove okrajne ceste v cestnem okraju Mokronog mej Št. Rupertom in Rakovnikom, ki bi delala zvezo v novo delno progo deželne ceste Radna-Mokronog-Velika Loka, z dotičnim načrtom zakona in s protinačrtom, katerega so predložili občinski odborniki in tovariši iz Št. Ruperta. 4. Priloga 68. Poročilo deželnega odbora glede uvrstitve več v kostanjeviškem cestnem okraju se nahajajočih občinskih cest mej okrajne ceste. 5. Priloga 69. Poročilo deželnega odbora o nekaterih izpremembah pri osebnem statusu deželnega knjigovodstva. 6. Priloga 69. Poročilo deželnega odbora glede pokojninskega statuta za deželne uradnike. 7. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji več obrtnikov sodnega okraja Tržič za dopolnitev § 17. kranjske deželne vodno-pravne postave z dne 15. maja 1872, št. 16. 8. Ustno poročilo upravnega odseka o letnem poročilu deželnega odbora, in sicer: o § 3. B (Agrarne razmere). 9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji podpornega društva slušateljev na visoki šoli za zemljedelstvo na Dunaji za podporo. 10. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Slavina za posojilo za šolske namene. 11. Ustna poročila finančnega odseka o prošnjah, in sicer: a) Kovačiča Emanuela za podaljšanje umirovljenja; b) Adamiča Janeza v Ponikvah za podporo za čiščenje požarnikov v Rašici; c) občine Črnomelj za deželni prispevek za vodovod; d) posestnikov vasi Pšenična Polica, občina Cerklje, za podporo za vodovod; e) vaščanov iz Kala, Strekljevca in Omote za napravo vodovoda; f) vaščanov iz Gorenje Oskoršnice za napravo vodovoda; g) županstva Št. Jurij pri Šmarji za uravnavo potokov Sevnik, Krokovec in Dobravca; h) županstva v Slavini, Rakitni, Kočah, Grobiščah in Žejah; i) županstva v Vrabčah pri Vipavi za podporo za napravo vodnjaka v vasi Sela; k) županstva na Raki za podporo za napravo vodovoda; l) županstva v Idriji za podporo za napravo vodovoda; m) vasi Veliki Osilnik, občina Turjak, za podporo za napravo vodnjaka in napajališča. 12. Ustno poročilo finančnega odseka v zadevi nameravanega vodovoda za Ambrus in okolico (k prilogi 28.) 13. Ustno poročilo upravnega odseka o načrtu za preložitve in razširjavo deželne ceste Radna-Mokronog-Velika Loka v skladovnem okraju mokronoškem med km 17.5 in Mokronogom, z dotičnim načrtom zakona (k prilogi 63.) 14. Ustno poročilo upravnega odseka glede uvrstitve občinske ceste, ki se v Stari Loki odcepi od deželne ceste Loka Železniki in drži do okrajne ceste Kranj-Loka v vasi sv. Duh mej okrajne ceste (k prilogi 65.) 15. Ustna poročila upravnega odseka o prošnjah, in sicer: a) županstva na Breznici za odobritev neke prepisne izjave; b) davčne občine Hrenovice-Goriče za izločitev iz davčnega in sodnega okraja senoškega ter združitve s postojnskim; c) županstva na Studencu za uvrstitev okrajne ceste Studenec-Ljubljana mej deželne ceste; d) županstva v Dolenjem Logatcu in v Róvtah, da se ne zgradi cesta iz Rakeka v Dolenji Logatec. 16. Volitev štirih udov in štirih namestnikov v pridobninsko deželno komisijo za Kranjsko, potam osem udov in 8 namestnikov v prisivno komisijo, ki jo je postaviti za Kranjsko zastran osebne dohodnine (k prilogi 48.)

— (Is intendantne pisarne „Dramatičnega društva“.) Vseled večstransko izražene želje iz občinstva pela se bode jutrišnja repriza opere „Vesele žene vindzorske“ v nekoliko skrajšani obliki. Izpuštile, oziroma skrajšale so se nekatere manj važne pevske točke, ne da bi vseled tega opera trpela na očajnem uspehu. Opozoruje se zajedno p. t. občinstvo, da se bode predstava pričela o pol osmi uri.

— (Vrhniška železnica) začne se graditi prihodnji mesec. Za stavbenega voditelja imenovalo je c. kr. železniško ministerstvo gospoda c. kr. inženirja Antona Kobeša, ki je že prispel v Ljubljano.

— (Sokolova maskarada.) ki se je vršila, kakor obligatno, tudi letos zadnji dan veselega predpusta, je izpolnila v najzvrhanjši meri vse, tudi najneskomnejše nade. Sinočna maskarada se je odlikovala po izredni mnogobrojnosti in posebni elegantnosti mask ter po obili udeležbi najfinjšega vojaškega in civilnega občinstva in vseh najboljših ljubljanskih pa tudi izvenmestnih slojev. Prihranjen je si obširnejše poročilo za jutrišnjo številko, naj konstatujemo le, da je odbor za maskradnim in dekoracijam odsekom izvrstno in z vsestranskim zadovoljstvom rešil svojo nalogo, ter da so si pridobili za uprav čarobno nakičenje telovadnice najlepših zaslug gg. dež. ing. Zbrizaj, Avg. Jagodic, B. Kajzeljin dr. V kolu najlepših in najveselejših Sokolovih maskrad je sinočna izvestno mej najbolj posrečenimi! Sicer se ni priredila letos z nikakim skupnim, karakterističnim naslovom, nego se je prepuštila maskirancem popolna svoboda v izmišljanju in izbiranju mask ali kostumov, vendar pa je bilo menda prav zato na plesišču tem veselejše in svobodnejše, kar je glavni pogoj zares izborne zabave. Udeležencev je bilo letos nad 1000, tako da so bili vsi prostori „Narodnega doma“ v pritličju in v I. nadstropju prenapolnjeni z občinstvom. Pri I. četvrti smo našli blizu 100 parov, pri III. pa celo 120! Že samo to dokazuje, da je bila Sokolova maskarada tudi letos najsajnejša in najkrasnejša. Posameznosti pa navedemo, kolikor možno natančno, jutri.

— (Gospodinjska šola v Ljubljani) otvori, kakor se razvidi iz današnjega inserata, pouk na društveni šoli v drugi polovici meseca marca. Za sedaj se otvorijo samo večerni učni tečaji, ali kakor se nam javlja iz odbora, namerava se otvoriti tudi dnevni pouk, kakor hitro bodo gmotna sredstva dopuščala in si društvo oskrbi večje prostore. Dnevni pouk bode namenjen onim krogom meščanstva ki hočejo svojim hčeram dati pouk v finejši kuhinji.

— (Mrtvoud zadel) je danes ponoči mestnega delavca Janeza Vovka iz Žilne, stanujočega pri hišnem posestniku Janezu Jerini na Žabjeku št. 13. Ko je Janez Jerina zjutraj prišel v hlev, našel je Vovka mrtvega sedeti na svojem kovčegu in sloneti na zidu. Jerina je to naznanil policiji in je mrtvega potem preiskal policijski zdravnik dr. Illner, kateri je konstatoval, da je umrl za mrtvoudom.

— (Slanikova pojedina) v krasno dekorirani Sokolovi dvorani daje danes vsakomur priliko ogledati si dvorano, ki bode istotaka, kakor je bila včeraj pri maskaradi. Vstopnina 20 kr. Svira vojaška godba.

— (Is deželnega zbora koroškega.) Is Celovca, 21. svečana: V zadnji seji prišel je na dnevni red tudi predlog, naj bi se pivo, ki se uvaža v deželo, še posebno obdačilo Slovenki poslanec Muri je govoril proti obdačenju, kajti nekateri kraji so že vseled geografične lege prisiljeni dobivati pivo iz bližnjih dežel. Proti obdačenju sta govorila tudi zmernejša nacionalca dr. Luggin in Mühlbacher. Vročekrvni nemškonalionalni poslanci so najbrže mislili, da bodo na ta način lažje zabravljali pred vsem češko pivo, ki je pri ljudstvu močno priljubljeno, a njih nade so dosedaj še niso izpolnile, ker predlog se je odkazal gospodarskemu odseku. — V isti seji je predlagal slovenski poslanec Grafenauer, naj bi se poročila deželnega zbora še pred otvoritvijo razpošiljala. — Prošnja koroških učiteljic, naj bi se osnovalo v Celovcu ženske učiteljske, se je vrnila deželnemu odboru.

— (S Koroškega) se nam piše: Obrstlajtnant Josef Gressel pri kranjskem pešpolku št. 17 je dobil plemstvo s častnim primkom „Baraga“. — Pri dopolnitvi volitvi za državnega poslanca in trgovineke in obrtniške zbornice koroške bil je v posebej izvoljen dosedanji poslanec Hinterhuber. — Učiteljski ravnatelj v Celovcu Baltezar Knapič in njegova soproga sta zopet voljena v odbor sloglasne „Südmarke“.

— (Za slovensko vseučilišče.) Občinski svetovniki, oziroma deželni poslanci tržaški so oddali nastopno prošnjo ministerstvu predsedniku: Prevrženi gospod ministeraki predsednik! Slovenski občineki in deželni zastopniki tržaški, trpeči pod nesposobnimi tukajšnjimi političnimi odnošaji,

globoko čutijo krivico in nasilstvo, ki se dela slovenskim vseučiliščnikom na nemških univerzah od strani razburjenega nemškega dijaštva. Prepričani, da slovensko vseučilišče v Ljubljani je neobhodno potrebno za kulturni razvoj in napredek našega naroda, pozdravljajo z veseljem dotične resolucije naše visokošolske mladine in se obračajo do visoke c. kr. osr. dnje vlade s prošnjo, da ukrene potrebno, da se izreče veljavnost izpitov na zagrebški univerzi za tostransko državno polovico ter v najkrajšem času ustanovi slovensko vseučilišče v kulturnem središču slovenskem v Ljubljani in to ne le v interesu naroda slovenskega, nego tudi v interesu celokupne države V Trstu, dne 12. februarja 1898. — Ivan Nabergoj, Fran Dollenz, Ivan M. Vatovec, Ivan Goriup, Fran Kosec, Vekoslav Goriup.

— (Zanimiva izjava knezoškofa dr. Jegliča.) Iz Sarajeva se nam piše 20. februarja: Sinoči se je raznesel glas, da je sarajevski posvečeni škof dr. Jeglič imenovan ljubljanskim knezoškofom. Ta glas je razveselil vse tukajšnje Slovence, kateri so to imenovanje pričakovali. Ko bi tudi drugoga ne bilo, je zdaj vsaj to gotovo, da glasoviti dr. Mahnič Slovencev ne bo tepel s svojo višje-pastirsko palico. Upanje pa imamo tudi, da bode novi knezoškof svoje blago srce pokazal tudi tedaj, ko se v dveh mesecih vrne mej svoj slovenski narod, kakor ga je pokazal tukaj, — da ne bode dal surovo udrihati po narodnjakih, če tudi bi ti ne prisegali na njegovo politično nezmotljivost, in da ne bo obsipal z milostjo lažnjivcev in hinavcev, če prav bi ti bili agitatorji in propovedniki klerikalne nezmotljivosti in vsemogočnosti, — da ne bo ščitil pokvarjenih duš in src, naj že pripadajo katerikoli stranai, temveč da bo širil pravi krščanski duh in pravo krščansko ljubezen, da se bo odločno protivil zlorabi krščanske vere in duhovskega stanu, da ne bo s svojim pritjevanjem ali molčanjem odobral na zora, da je vsak kaplan, če je še tako mlad in ne izkušen, najposobnejši politični voditelj slovenskega naroda. No o tem ne mislim dalje govoriti. Poročam Vam le to, da so se tukajšnji Slovenci danes v naglici zbrali ter novemu knezoškofu pod vodstvom vladnega svetovalca dr. J. Unterluganerja srčno čestitali. Govornik je povdarjal, zakaj je to imenovanje tukajšnje Slovence tako razveselilo. Previdnost božja izbrala je za važno mesto ljubljanskega knezoškofa moža, ki gori za vero in za Božjo čast, ki bo pa tudi zvest ostal svojemu narodu, katerega sin je in katerega ljubi. Iz naroda je prišel — slovenskega oratarja sin — in zdaj se zopet vrača mej svoje rodne brate kot višji dušni pastir. Mi, ki vemo, kako požrtvovalno je delal za bratski nam tukajšnji narod, mi ki poznamo njegovo blago srce in njegovo plemenito mišljenje, imamo vzrok, da se iz srca radujemo temu imenovanju. Stučnim srcem že dolgo motrimo iz daljine žalostne pojave v domovini. Brat črti brata, prijatelj ne prizanaša prijatelju. Trdno pričakujemo, da bode novi knezoškof, katerega srce in duša je polna ljubezni in svetega ognja, delal v zmislu ljubezni in mira, da se razcepljeni bratje zopet združijo v koristno delo. Hribje se morajo znižati, doline povišati, in na ravnini domoljubja naj si podajo roko razdvojeni bratje. V to ime: Bog ohrani, Bog živi našega knezoškofa Antona! Živela preluba slovenska domovina! — V svojem odgovoru rekel je knezoškof: Srčno me veseli, da so se me spomnili sarajevski Slovenci. Nikdar nisem mislil, da se še kdaj vrnem v domovino, a previdnost Božja sklenila je drugače. Kar me posebno veseli, je, da ne grem kam na periferijo domovine, temveč v središče, v belo Ljubljano. Tam bom lažje delal za vero in domovino, in v tem vidim pravo božje previdnosti. Razpor v Slovincih mora prenehati, ker je poguben. Veliko je prenapetega in pretiranega, in to se mora ublažiti in poravnati. Za mir in spravo se že zdaj dela, unanje razmere silijo Slovence k temu, a meni bode tem lažje delati za njo, ker nisem vezan od nobene strani. Stal bodem nad stranakami in objektivno bom motril stvari. Kar Slovence loči, tega se moramo ogibati, kar pa Slovence veže, v tem moramo biti jedini. Hvala Vam še jedenkrat in ne pozabite me, ko odidem iz Sarajeva. Radostni smo vzeli ta odgovor prijaznega gospoda na znanje. Naj bi se uresničil! Za Slovence čestitali so učiteljski zbor velike gimnazije, hrvatsko društvo „Trebević“, veteranci in drugi.

— (Raspisane službe.) Pri dež. sodišču v Gradcu mesto sodnega tajnika v VIII. čin. raz-

redu, eventuelno kako mesto okr. sodnika, ki postane prosto. Prošnje do dne 1. marca predsedstvu dež. sodišča v Gradcu. — Pri okr. sodišču v Metliki se vzprejme pisarniški pomočnik z mesečno plačo 28 gld. Prošnje do dne 1. marca istotja. — Mesto poštnega odpravitelja pri c. kr. poštnem uradu v Št. Margareti, v krškem okraju, kavcija 200 gld., letna plača 200 gld., uradi pavšal 60 gld. Prošnje v 14 dneh poštenu in brzojavnemu vodstvu v Trstu.

* (Srbski slikarji in pariška svetovna razstava leta 1900.) Izmej srbskih slikarjev bodo zastopani sledeči: Vl. Vukovac („Prihod carja Dušana v Dubrovnik“), Gj. Krstić („Pad Stalača“), M. Ivanović („Kosovska bitka“). Kako se udeležé te razstave slovenski umetniki, še ne vemo.

* (Za ženske klobuke) porabi neka londonska tvrdka vsako leto do 400.000 kolibrijev in nad 500.000 raznih drugih tičev. Neke druga londonska tvrdka pa je minolo leto porabila tekom štirih mesecev nič manj kakor 800.000 indijskih in braziljanskih tičev. — V New Yorku je nedavno kongres amerikalnih ornitologov odločno protestiral, da se pomori toliko ptic, toda londonske in druge tvrdke za ženske klobuke se za to pač ne bodo menile!

* (Konjski črevlji iz klobučevine.) Društvo v varstvo živalij v Berlinu hoče vpeljati konjske črevlje iz klobučevine, ki naj zabranijo, da konji padajo ter si, izgubivši podkve, razbijejo kopita. Nekateri poskusi so se bajé prav dobro obnesli. Vsak fijakar, ki hoče voziti s konjskimi črevlji, jih dobi nekaj časa zastoj.

Književnost.

— „Slovanski Svet“. 3. šte. tega lista ima naslednjo vsebino: Nacionalni boji v deželnih zbiorih. — Deželni zbori. — Dijaški štrajk. — V spomenicu, T. Tomic Drobnak. — Tilser Jagiču in Mommsenu. — Drobtine. — Iz novin. — Razgled po slovenskem svetu. — Književnost.

— „Luča“. Književni list društva „Gorski vijenac“. Godina IV. — Zvezka I. za januar. — Odgovorni urednik prof. Lazar G. Perović. — Cetinje. K. c. državna štamparja. 1898. Četrto leto že izdajajo bratje Črnogorci ta prilično obširni mesečnik za leposlovje, znanost, narodno blago in književnost, ki dokazuje, da ima tudi najmanjši slovanski narod dovolj pesnikov, pisateljev in znanstvenikov, da morejo izdajati eleganten, po obliki „Ljubljanskemu Zvonu“ sličen zbornik. Vsak zvezek obsega 2 do 3 pole, vendar stane „Luča“ samo 2 gld. na leto. Naroča se: Uprava društva „Gorski vijenac“, Cetinje (Cettigne Montenegro.)

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 23. februarja. Iz Budimpešte je došla vest, katera je obudila veliko senzacijo. Po tej vesti se snideta delegaciji že v drugi polovici meseca aprila v Budimpešti, vsled česar bo avstrijski drž. zbor volil delegacijo takoj, čim se snide. Za časa delegacijskega zasedanja se bo cesar mudil v Pešti in se bo takrat slavila 50letnica sankcije ogerskih osnovnih zakonov iz leta 1848. Ogerski državni zbor bo imel 11. aprila, dan petdesetletnice, slavnostno sejo in pošlje k cesarju posebno deputacijo, da mu izrazi udanost zakonodajnega zastopa. Razen te deputacije se poklonijo cesarju tudi še druge, iz vseh krajev Ogerske.

Dunaj 23. februarja. Tukajšnji listi se izrekajo jako neugodno o imenovanju dra. Jegliča ljubljanskim knezoškofom.

Dunaj 23. februarja. Tukajšnja meteorologična postaja prorokuje za jutri potres, a ne pove, kje se primeri.

Praga 23. februarja. Deželni zbor nima danes seje. Razprava o proračunu se je postavila na dnevni red seje, katera bo 28. t. m. in bo torej pred adresno razpravo.

Praga 23. februarja. „Politik“ opozarja češke poslance, da je treba na vsak način vzdržati zvezo z veleposestniki, zlasti z ozirom na odločilno bitko, katera se bo bila že v kratkem v državnem zboru in da so radi tega prav storili, da so se glede adrese udali željam veleposestnikov in privolili, da se budget dožene pred adresno.

Pulj 23. februarja. Meseca aprila pride sem italijansko vojno brodovje, broječe osem ladij. Brodovje se usidra pri Komizi.

Bolcan 23. februarja. Volilni shod, kateri je sklical liberalni državnozbornski kandidat za Puštrško dolino, župan Peratoner, se klerikalni kmetje razgnali.

Pariz 23. februarja. Listi javljajo, da tudi v slučaju, ako bi porotniki Zolo obsodili, ne bo konec akciji za revisijo Dreyfusove

afere, ampak da se bo nadaljevala z največjo brezobzirnostjo.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti teškim prebavljenjem in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je upravnih neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, samamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 skatljici se ne pošljeta. 3 (5-3)

Danes ob 1/2 8. uri zvečer Sanatorium Mucorum v okrašeni Sokolski dvorani s **KONCERTOM** slavne vojaške godbe.

Brate Sokole in njih prijatelje in prijateljice vabi ter jamči za temeljito ozdravljenje vseh pred-pustnih bolečin za ta večer promovirani doktor mačkologije

Taksa 20 kr. brez ozira na velikost mačka.

Majnikovsky.

Štev. 56. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 847.

Nova opera.

V četrtek, dne 24. februarja 1898.

Drugokrat:

Vesele žene Vindzorske.

Komično-fantastična opera v treh dejanjih, po Shakespearjevi veseloigri spisal dr. S. M. Mosenthal, poslovenil N. K. Vglasbil Oton Nicolai. Kapelnik Hilarij Benisek. Vprizori režiser Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 1/2 8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v soboto, dne 26. februarja 1898.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Dolence posestvo v Postojni dne 28. februarja v Postojni. Janeza Delosta posestvo v Knežaku, cenjeno 250 gld., dne 28. februarja in 28. marca v Ilirski Bistrici. Antona Palčiča posestvo v Igvasi, cenjeno 2769 gld., in Franceta Laha posestvo v Gradškem, cenjeno 1225 gld., oba dne 28. februarja in 30. marca v Ložu.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
22.	9. zvečer	728.0	2.3	sl. sah.	jasno	29
23.	7. sjutraj	727.2	1.5	sl. svzh.	dež	
	2. popol.	726.4	4.0	sl. jug	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 1.7°, za 1.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	60	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		0	
Avstrijska zlata renta	122		80	
Avstrijska kronska renta 4%	102		80	
Ogerska zlata renta 4%	122		30	
Ogerska kronska renta 4%	99		50	
Avstro-ogerske bančne delnice	930		—	
Kreditne delnice	364		50	
London vista	120		20	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		75	
20 mark	11		76	
20 frankov	9		52	
Italijanski bankovci	45		25	
C. kr. cekini	5		67	

Trgovski pomočnik

v 20. letu, dobro izurjen manufakturst, želi premeniti službo do 1. aprila t. l.

Ponudbe se prosijo pod „Pomočnik“ na upravnishstvo „Slov. Naroda“. (291-2)

Ugodna kupna prilika!

Čedno posestvo

v katerem se je dozdej izvrševala restavracija, prodaja opojnih pijač in tabačna trafika, 10 minut od Celja, v bližini 2 jako velikih tovarn, se z 2 oraloma njiv in travnikov pri gospodarskem poslopi zaradi boleznih proda prav po cenl. Posestvo nosi prav dobre obresti in je posebno pripravno za restavracije, trgovce z mešanim blagom ali za peke. Ceni se na 21.000 gld., kupna cena 18.000 gld., od katerih ostane 12.500 gld. lahko uknjženih. Pojasnila daje posestnik H. Alziebler Gaberje 14, pri Celji.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osoni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. sjutraj osoni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osoni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osoni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Neve mesta in v Mečevje. Ob 6. uri 15 m. sjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. svečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. sjutraj osoni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Curiba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osoni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. svečer osoni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Neve mesta in iz Mečevja. Ob 8. uri 19 m. sjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. svečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. sjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. sjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. svečer. (17-43)

Uradno dovoljena

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

obstoječa že 7 let

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

išče najmo: Oskrbovalke perila, 25 gld. plače in vse prosto, v hotel prve vrste; natakarice na račun sa jako dobro uvedeno mestno gostilno, mesečni zaslužek 40 - 50 gld.; pomočnega vratarja za večji etablissement; meščanske kuharice, 15 gld. plače; dobro kuharico za Celje in Dunaj, 12-15 gld. plače; 2-3 osebe na teška dela, kot pomoč; čedne kuharice za Ljubljano itd. itd. — Več močnih deklet za vsakovrstna dela se najbolje priporoča. — Separirana soba za predstavljanje in razgovorjanje. (295)

Otvoritev gospodinjske šole.

Društvo „Gospodinjska šola“ v Ljubljani naznanja, da otvori društveno šolo v drugi polovici meseca marca letošnjega leta v svojih začasnih prostorih na Sv. Jakoba trgu št. 3.

Sedaj se otvorijo samo večerni kurzi (od 1/2 6. do 1/2 9. ure zvečer). Poučevalo se bode domače gospodinjstvo v kolikor je potrebno v mali meščanski ali delavski rodbini. Predmeti pouka so: kuhanje, pranje, likanje, šivanje najpotrebnejših stvari, čiščenje obleke in stanovanja; nadalje teoretičen pouk v vzgojeslovju in zdravjeslovju.

Pouk na jednem kurzu traja skozi dva meseca vsak večer. Izvzete pa so nedelje in prazniki.

V jeden kurz vzame se dvanajst ljudski šoli odraslih deklet.

Pouk je brezplačen, samo za kuhana in poržita jedila plača se polovica troškov, drugo polovico pa trpi društvena šola.

Ona dekleta, ki želé vstopiti v to šolo, zglasé naj se ustno ali pismeno pri učiteljici-voditeljici gospodinjske šole, gospej J. Moosovi, Sv. Jakoba trg št. 3, od 11. do 1/2 1. ure.

Za vzprejem v prvi kurz vzprejemali se bodo oglašali do 13. marca t. l.

V Ljubljani, dne 22. februarja 1898.

Odbor „Gospodinjske šole“.

(297-1)

Cukerin šte. 9

v poročajskih tabletah ima tako veliko sladkobno moč, da sladkobna vrednost

1/1 kile sladkorja velja samo 3 1/2 kraje.

Z jednim krajcarjem se more 6 čaš kave osladiti.

Ponujajo se tudi manj vredne tablete; zahteva naj se izrečno „Cukerin“-tablete.

Dobiva se v prodajalnicah mešanega blaga.

Zaloge oddaja: J. Weiss, Dunaj, VI. okraj, Eszterhazygasse šte. 12. (169-6)

Zahvala in priporočilo.

Velepoštovanemu občinstvu in svojim cenjenim p. n. gostom uljudno naznanjam, da sem se iz prejšnjih restavracijskih prostorov pri „Zlati ribi“ v Ribjih ulicah premestil

v restavracijo „pri Virantu“

sv. Jakoba trg št. 20.

Vsem svojim cenjenim gostom, ki so me počastili s svojim obiskom v prejšnji moji restavraciji, prosim, da mi svojo naklonjenost ohranijo tudi v naprej ter se njim, kakor tudi vsem p. n. občinstvu priporočam v mnogobrojen obisk.

Potrulil se bodem kar najbolje svoje cenjene goste zadovoljiti s pristnim dolenskim in bizeljskim vinom ter vedno svežim Koslerjevim carskim pivom.

Tudi bodem skrbel vedno za ukusna gorka in mrzla jedila.

Popotnikom dajem na razpolago povsem prenovljene, snažne sobe v prenočevanje.

Vsprejmejo se tudi dekleta v kuhinjski pouk.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Rozman

restavrater „pri Virantu“ sv. Jakoba trg št. 20.

(273-2)